

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

08 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Ursache Petru,

Judecători – Timofti Vladimir, Alerguș Constantin, Toma Nadejda, Moraru Petru

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Pasat Liliana, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 martie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Coșciuc Boris XXXX, născut la XXXX, originar și domiciliat în r-nul XXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 30.03.2012 – 04.06.2015 (prima instanță);
2. 04.08.2015 – 10.03.2017 (instanța de apel);
3. 09.06.2017 – 08.08.2017 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți din 04 iunie 2015, inculpatul Coșciuc Boris a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), f) și art. 189 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa:

- în baza art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal – 6 ani închisoare;
- în baza art. 189 alin. (2) lit. b), c) Cod penal – 3 ani închisoare, cu amendă

500 unități convenționale.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate i s-a stabilit inculpatului Coșciuc Boris, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și amendă în mărime de 500 unități convenționale – 10 000 lei,

În baza art. 84 alin. (4) Cod penal i s-a stabilit inculpatului Coșciuc Boris pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și amendă în mărime de 500 unități convenționale – 10 000 lei.

Prin aceeași sentință, au fost condamnați și inculpații Fusa Ruslan, Cheptea Vitalie, Barcari Grigori și Băncilă Gheorghii, în privința cărora hotărârea în prezent nu se contestă.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, a constatat că inculpatul Coșciuc Boris, la 30 ianuarie 2012, în jurul orei 24.00, aflându-se în apartamentul nr. 49 amplasat în str. xxxx, mun. Bălți, împreună cu Barbacari Grigori, Băncilă Gheorghii, Fusa Ruslan, Cheptea Vitalie și două persoane în privința cărora cauza a fost disjungată, acționând cu o intenție criminală unică, îndreptată la sustragerea deschisă a bunurilor lui Botnaru Mihail și Negoïța Veaceslav, amenințându-i cu aplicarea unei violențe periculoase pentru viața și sănătatea acestora, precum și aplicându-le câteva lovituri cu pumnii pe toată suprafața corpului, provocându-le dureri fizice, după ce, în mod deschis au sustras de la Botnaru Mihail, bani în sumă de 100 lei și de la Negoïța Veaceslav, telefonul mobil de model „Nokia N 70”, cu prețul de 600 lei, în care se afla cartela SIM „Orange”, cu prețul de 50 lei și cartela de memorie, cu capacitatea de 1 GB, la prețul de 100 lei, cauzând lui Negoïța Veaceslav vătămări corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății.

Tot el, la 30 ianuarie 2012, aproximativ la ora 23.00, aflându-se în apartamentul nr. 49 din str. xxxx, mun. Bălți, fiind în stare de ebrietate, acționând cu o intenție unică și urmărind scopul de profit împreună cu Barbacari Grigori, Băncilă Gheorghii, Fusa Ruslan, Cheptea Vitalie și două persoane în privința cărora cauza a fost disjungată, amenințându-l cu violență pe Negoïța Veaceslav, au cerut de la acesta să le transmită bani în sumă de 500 lei. Pentru atingerea scopului de profit, inculpatul Coșciuc Boris, împreună cu Barbacari Grigori, Băncilă Gheorghii, Fusa Ruslan, Cheptea Vitalie și două persoane în privința cărora cauza a fost disjungată, i-au aplicat lui Negoïța Veaceslav multiple lovituri cu mâinile și picioarele pe toată suprafața corpului, cauzându-i astfel conform raportului de expertiză medico-legală nr. 103 din 01 februarie 2012, vătămări corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății.

Astfel, prima instanță a indicat că s-a dovedit integral vina inculpatului Coșciuc Boris, că prin acțiunile sale intenționate a săvârșit infracțiunile prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, cu indicii de calificare tâlhăria – adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei agresate, săvârșită de mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, la fel în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 189 alin. (2) lit. b), c) Cod penal cu indicii de calificare șantaj – adică cererea de a se transmite bunurile proprietarului, comisă de mai multe persoane cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către:

3.1 Avocatul Cebanu Veaceslav în numele inculpatului Coșciuc Boris solicitând casarea sentinței, pronunțarea unei noi decizii, prin care inculpatul să fie recunoscut nevinovat pe toate capetele de învinuire, apelul fiind nemotivat pe

motiv că necesită un termen mai mare pentru examinare și expunerea temeiurilor și motivelor de casare a sentinței.

3.2 Inculpatul Coșciuc Boris solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care, inculpatul Coșciuc Boris să fie achitat pe art. 188 alin. (2) lit. b), f) și art. 189 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, invocând că:

- atât în cadrul urmăririi penale cât și în ședința de judecată vinovăția inculpatului Coșciuc Boris, în comiterea infracțiunilor încriminate în temeiul art. 188 alin. (2) și art. 189 al. (2) Cod penal nu a fost dovedită, ci dimpotrivă, prin totalitatea de probe, administrate în cadrul urmăririi penale prezentate de învinuire, înaintate în ședința de judecată s-a dovedit nevinovăția inculpatului;

- nu au fost respectate de către instanță prevederile art. 101, 385, 389 Cod de procedură penală și Hotărârea Plenului CSJ nr.5 din 19.06.2006, prima instanță printr-o cercetare superficială, incompletă, unilaterală a preluat cele ce se conțin în actul de învinuire și rechizitoriu, dând probelor prezentate o valoare dinainte – stabilită, a dedus vinovăția inculpatului în cauză, concluziile primei instanțe având caracter declarativ;

- prima instanța n-a luat în considerație faptul că inculpatul se afla acasă, nu a invitat persoanele în cauză în ospetie, anterior nu îi cunoștea prin urmare nici nu putea participa la careva acțiuni infracționale. De la nimeni nu a cerut careva bunuri, pe nimeni nu a bătut, a dat doar o palmă părții vătămate pentru a-l determina să iasă din camera sa;

- nici în ordonanța de punere sub învinuire, nici în rechizitoriu nu se conțin date concrete privitor la data, locul, mijloacele și modul de sustragere a bunurilor însoțit de violență;

- nici în cadrul urmăririi penale, nici în ședința de judecată n-au fost delimitate acțiunile fiecăruia dintre inculpați, adică n-a fost specificat care și ce acțiune a întreprins în vederea atingerii scopului pus;

- nici în plângerile, nici în declarațiile părților vătămate Negoia V. și Botnaru M, nu se conțin informații care ar demonstra implicarea inculpatului Coșciuc Boris la infracțiunile imputate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 martie 2017, au fost admise apelurile declarate, casată parțial sentința, pronunțată o nouă hotărâre potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care inculpatul Coșciuc Boris a fost achitat de sub învinuirea în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), f) și art. 189 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, în baza art. 390 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, pe motivul că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

5. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că inculpatul Coșciuc Boris a confirmat faptul aflării lui în apartament împreună cu persoanele vizate în circumstanțele faptei și că ulterior s-a culcat, negând orice participare la

sustragerea telefoanelor, banilor, șantajul și maltratarea părților vătămate Botnaru Mihail și Negoîța Veaceslav.

Mai mult, instanța de apel a constatat prin declarațiile părții vătămate Botnaru Mihail date la audieri și raportate cu cele la locul infracțiunii, că inculpatul Coșciuc Boris s-a dus la culcare deoarece era beat, și prin declarațiile date în cadrul primei instanțe de către partea vătămată Botnaru Mihail, precum că inculpatul Coșciuc Boris nu i-a cerut careva bani sau telefonul, nu i-a luat nimic, nu a pretins careva bunuri și nici nu a auzit ca inculpatul Coșciuc Boris să ceară bani de la Negoîța Veaceslav.

La fel, instanța de apel, a constatat prin declarațiile părții vătămate Negoîța Veaceslav, date în ședința de judecată, precum că inculpatul Coșciuc Boris nu i-a aplicat lovituri, când inculpatul Barbacari Grigori a cerut bani de la partea vătămată Negoîța Veaceslav, inculpatul Coșciuc Boris nu era prezent și în genere partea vătămată nu are pretenții față de inculpat.

Astfel, instanța de apel făcând o analiză amplă a tuturor declarațiilor părților vătămate Botnaru Mihail și Negoîța Veaceslav de la diferite faze ale procesului penal în coroborare cu declarațiile inculpaților și martorilor, precum și cu probele scrise, a constatat lipsa de participare a inculpatului Coșciuc Boris la acțiunile active de sustragere deschisă a telefonului mobil Negoîța Veaceslav, a banilor în sumă de 100 lei de la Botnaru Mihail și 1410 lei de la Negoîța Veaceslav, șantajul banilor în sumă de 500 lei de la Negoîța Veaceslav și acțiuni de maltratare în acest scop față de părțile vătămate.

La fel, instanța de apel a menționat că probele nu au indicat nici la o înțelegere prealabilă referitor la acțiunile de tâlhărie, șantaj și maltratare dintre inculpatul Coșciuc Boris și celelalte persoane implicate în conflict, în caz contrar inculpatul nu s-ar fi culcat, dar ar fi participat activ la acțiuni până la final.

Astfel, instanța de apel a conchis că, presupunerea procurorului precum că ar fi existat eventuale înțelegeri în sensul comiterii infracțiunilor dintre inculpatul Coșciuc Boris și alte persoane pe care o indică acuzarea n-a fost confirmată nu numai de acesta, dar și de părțile vătămate, de martori și de ceilalți inculpați.

Totodată, instanța de apel, a susținut că doar faptul aflării inculpatului în apartamentul vizat nu poate motiva așa învinuiri severe, precum i-au fost înaintate.

Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia, că inculpatul Coșciuc Boris nu a săvârșit faptele încriminate în rechizitoriu, în acțiunile și inacțiunile lui nu s-au întrunit faptele infracțiunilor prevăzute la art. 188 alin. (2) lit. b), f) și art. 189 alin. (2) lit. b), c) Cod penal și el nu este vinovat de săvârșirea acestor infracțiuni.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Pasat Liliana, indicând temeiurile de recurs din art. 427 alin. (1) pct. 6), Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei cu menținerea sentinței, invocând că:

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța a admis o eroare gravă de fapt;

- prima instanță corect a reținut ca fiind dovedită vinovăția inculpatului Coșciuc Boris în comiterea infracțiunilor incriminate, deoarece chiar și în cazul când acțiunile violente au fost aplicate doar de unul din inculpați, iar ceilalți asistau fără a opune impedimente ultimului, astfel tacit, acceptând și susținând acțiunile făptuitorului nemijlocit, prin acțiunile/inacțiunile sale creând părților vătămate impresia că făptuitorul nu acționează de unul singur, acțiunile tuturor întrunesc elementele infracțiunii;

- prima instanță, corect a reținut ca fiind veridice anume declarațiile primare a părților vătămate date la organul de urmărire penală prin care au descris amănunțit cum au fost maltratați și deposedați de bani de către inculpați;

- în instanța de apel, partea apărării nu a prezentat probe care ar demonstra că inculpatul Coșciuc Boris nu a săvârșit faptele incriminate lui;

- vinovăția inculpatului a fost dovedită prin probele prezentate, instanța de apel formal le-a respins fără a li se da o apreciere.

7. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul, să caseze total hotărârea atacată și să mențină hotărârea primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În sensul prevederilor din art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și a jurisprudenței naționale, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea superficială sau motivarea în termeni vagi-evazivi, reprezintă motiv de casare.

Colegiul penal lărgit mai menționează că procurorul în recurs, drept temei pentru declararea recursului a indicat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), Cod de procedură penală, și anume cazurile când „*hotărârea atacată nu cuprinde motivele*

pe care se întemeiază soluția, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței”.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și-a găsit confirmarea în cauza dată, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Colegiul penal lărgit notează că din analiza materialelor cauzei, rezultă cert că prima instanță a apreciat obiectiv prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, cumulul de probe administrat la urmărirea penală și examinat în ședința de judecată a primei instanțe, descrise și în sentință (f.d. 64-83, vol. V), corect a adoptat soluția de condamnare a lui Coșciuc Boris, în baza art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, cu indicii de calificare tâlhăria – adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei agresate, săvârșită de mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, la fel în baza art. 189 alin. (2) lit. b), c) Cod penal cu indicii de calificare șantaj – adică cererea de a se transmite bunurile proprietarului, comisă de mai multe persoane cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei.

În acest sens, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel greșit a admis apelul declarat de inculpatul Coșciuc Boris și a avocatului Cebanu Veaceslav în numele inculpatului, a casat sentința și l-a achitat pe Coșciuc Boris de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), f), art. 189 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat, dând o apreciere greșită probelor examinate de prima instanță și în instanța de apel.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit concluzionează că, la argumentarea soluției, instanța de apel a apreciat unilateral probele administrate la dosar, acordând o valoare primară declarațiilor inculpatului Coșciuc Boris, în detrimentul probelor administrate de partea acuzării, fără a aduce argumente plauzibile de respingere a valorii probatorii a acestor probe, achitându-l neîntemeiat pe Coșciuc Boris de comiterea faptelor imputate.

Subsidiar, Colegiul penal lărgit ține să menționeze că este incorectă poziția instanței de apel care a specificat în decizia sa că, din declarațiile părților vătămate Botnaru Mihail și Negoită Veaceslav, inculpatul Coșciuc Boris nu se afla când de la ei sau cerut bani, când li s-au aplicat mai multe lovituri și că în genere nu au pretenții față de inculpat, prin urmare Colegiul penal lărgit, constată că prin procesul verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii (f.d. 102 v. I), partea vătămată Negoită Veaceslav declară că când Grigore fără motiv i-a aplicat vreo 5-6 palme, în bucătărie se aflau Boris și Denis, care nu au întreprins nimic, doar se uitau, în acel moment a intrat Botnaru Mihail care l-a întrebat pe Grigore de ce îl lovește, la care Denis a început să îi aplice lui Mihail mai multe lovituri, Boris fiind de față, nu a întreprins nimic pentru a aplana situația. Ulterior, Grigore

i-a mai aplicat câteva lovituri cu picioarele în piept și cu pumnii în față lui Negoită Veaceslav de față fiind Boris, Denis, Vasea, Cristina și Mihail. Fapte confirmate prin declarațiile părții vătămate Botnaru Mihail consemnate în procesul – verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii (f.d. 103 v. I).

Mai mult, prin aceste declarații se mai confirmă că inculpatul Coșciuc Boris se cunoaște cu ceilalți participanți, mai mult, ei au venit împreună în apartamentul unde inculpatul Coșciuc Boris locuia la gazdă, adică în ospeție la el.

În confirmarea acestor declarații, Colegiul penal lărgit mai invocă și sentința Judecătorei Bălți din 24 ianuarie 2013 (f.d. 96 – 99 v. VI) în privința lui Blanaru Vasile, condamnat pe aceleași episoade în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, unde în faptă este descrisă că acțiunile infracționale sunt comise împreună cu Coșciuc Boris. Ca probe mai sunt declarațiile părții vătămate Negoită Veaceslav (f.d. 81 – 85 v. I) și a părții vătămate Botnaru Mihail (f.d. 89 – 92 v. I), verificate în instanța de apel (f.d. 53 v. IV) unde sunt descrise amănunțit acțiunile inculpaților.

Astfel, Colegiul penal lărgit analizând decizia conchide că instanța de apel a adoptat soluția în cauză, bazându-și concluzia pe aceleași probe examinate în prima instanță, enumerând aceste probe în decizia sa (f.d. 125, vol. VI), însă nejustificat a dat o valoare primordială declarațiilor inculpatului Coșciuc Boris care și-a negat vinovăția și omite de a le corobora cu celelalte probe cercetate de prima instanță conform cerințelor prevăzute de art. 366 – 373 Cod de procedură penală, din analiza cărora prima instanță just a concluzionat că s-a confirmat cu certitudine că Coșciuc Boris a comis infracțiunile prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), f) și art. 189 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, a fost de față când a fost maltratat Negoită Veaceslav cerându-i bani, mai mult chiar și în apelul declarat de către inculpat (f.d. 192 – 193 v. V) acesta menționează că i-a dat o palmă părții vătămate, doar pentru a-l determina pe ultimul să iasă din camera sa, tot atunci fiind maltratat și Botnaru Mihail sustrăgându-i deschis 100 lei. Astfel, Colegiul penal lărgit constată prin declarațiile părților vătămate și a martorilor, că nu s-au adeverit declarațiile inculpatului Coșciuc Boris că partea vătămată a fost la el în camera și nu a dorit să iasă, astfel Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că Coșciuc Boris este vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), f), art. 189 alin. (2) lit. b), c) Cod penal și prima instanță corect la condamnat prin sentință, aplicându-i și pedepse echitabile în limitele Legii penale.

În consecință, Colegiul penal lărgit consideră că recursul declarat de către procuror urmează a fi admis cu casarea în partea achitării inculpatului Coșciuc Boris a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 martie 2017 ca fiind neîntemeiată cu menținerea sentinței Judecătorei Bălți din 04 iunie 2015, prin care Coșciuc Boris a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), f), art. 189 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, din motiv că apelul a fost greșit admis, în speță confirmându-se temeiul pentru recurs, prevăzut de art.

427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

8. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Pasat Liliana, casează în partea achitării inculpatului Coșciuc Boris decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 martie 2017, în cauza penală privindu-l pe inculpatul **Coșciuc Boris XXXX**, cu menținerea sentinței Judecătorei Bălți din 04 iunie 2015, în privința aceluiași inculpat, prin care el a fost condamnat:

- în baza art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, la 6 (șase) ani închisoare;
- în baza art. 189 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, la 3 (trei) ani închisoare cu amendă 500 (cinci sute) unități convenționale.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate i s-a stabilit inculpatului Coșciuc Boris, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) ani 6 (șase) luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și cu amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, pedepsele executându-se de sine stătător.

În baza art. 84 alin. (4) Cod penal, i s-a stabilit inculpatului Coșciuc Boris pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 7 (șapte) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și cu amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale.

În rest se mențin prevederile deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **25 august 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin

Toma Nadejda

Moraru Petru